

ร่าง
พระราชบัญญัติการค้าของเก่า
พ.ศ.

สำหรับปรับปรุงพระราชบัญญัติเห็น

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบกิจการค้ากันอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้การควบคุมการประกอบอาชีพค้าของเก่าเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น ประกอบกับบทนิยามไม่มีความชัดเจนทำให้การใช้บังคับกฎหมายเกิดความลักลั่นและไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงอายุใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมสร้างภาระให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็น และยังมีอัตราโทษที่ไม่เหมาะสมกับฐานความผิดและสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่าเป็นกิจการคนละประเภทกัน ซึ่งมีวิธีการกำกับดูแลและการจัดระเบียบในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันสมควรแยกกฎหมายควบคุมการขายทอดตลาดและกฎหมายควบคุมการค้าของเก่าออกจากกัน ดังนั้นเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและลดภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพค้าของเก่าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งรับซื้อของโจรและการฟอกเงิน อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การค้าของเก่า
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดระเบียบการประกอบอาชีพค้าของเก่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและป้องกันมิให้เป็นแหล่งรับซื้อของโจร และการฟอกเงิน อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๓) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕

(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินใช้แล้วหรือทรัพย์สินที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองประสงค์จะจำหน่าย จ่าย โอน หรือนำไปแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินอื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ค้าของเก่า” หมายความว่า การเสนอขาย ขาย รับซื้อ แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายของเก่า โดยประการอื่นเพื่อประโยชน์ในทางการค้าเป็นปกติธุระ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด

“สถานที่ทำการค้า” หมายความว่า สถานที่ทำการค้าของเก่า และให้หมายความรวมถึง สำนักงาน สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่า

“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่า

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การประกอบกิจการค้าของเก่า

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาต ก่อนจึงจะประกอบกิจการค้าของเก่าประเภทนั้นได้

ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของเก่าประเภทนั้น ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๗ ผู้ใดจะประกอบกิจการค้าของเก่าตามมาตรา ๖ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต จากนายทะเบียนที่มีอำนาจในท้องที่ที่จะประกอบกิจการนั้น ยกเว้นการค้าของเก่าของหน่วยงานของรัฐ การขายทอดตลาดของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาด การขายทรัพย์สินจำนำที่หลุด เป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจำนำของผู้รับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ ทั้งนี้ การยื่นคำขอให้กระทำ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่ยังไม่สามารถดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้หรือระบบ อิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง ให้ยื่นคำขอ ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามประมวลกฎหมายอาญา

ในความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัว ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ความผิด เกี่ยวกับการค้า ความผิดฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ทรัพย์ ทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยกยอกหรือรับของโจร หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้อง คำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาม (๕) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ผู้เป็นผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๗)

มาตรา ๙ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ การต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาต และให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต

ผู้ที่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของสถานที่ทำการค้าของผู้ที่ชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับนั้น

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการหรือรายการอื่นใดตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือตามที่ได้ขออนุญาตไว้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้แทนของนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ในกรณีที่ผู้แทนของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้นายทะเบียนแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ และให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้รับใบอนุญาตยังมีได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ (๑) เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปตามความเห็นสมควร

มาตรา ๑๔ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีผู้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ

ให้ทายาทซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบกิจการค้าของเก่าโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่นิติบุคคลนั้น
สิ้นสภาพ

มาตรา ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาต
หมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๒ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งแสดงถึง
การได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้ที่ทำการค้าด้วย
โดยทันที เมื่อถูกเรียกตรวจหรือร้องขอ ทั้งนี้ จะแสดงภาพถ่ายใบอนุญาตหรือเอกสารด้วยวิธีการทางข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์หรือสำเนาใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการค้าทั้งหมด โดยจะกระทำ
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ และต้องเก็บรักษาบันทึกดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ทำการค้า
เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ได้ทำการค้าหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบันทึกเหล่านั้น
จะเสร็จสมบูรณ์

แบบ รายการ หลักเกณฑ์ และวิธีการบันทึกตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต

ในกรณีที่นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงาน
ผู้มีหน้าที่ออกประกาศตำหนิรูปพรรณของหาย ได้แจ้งเรื่องของหายต่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่
ตรวจทรัพย์สินที่อยู่ในสถานที่ทำการค้าหรือทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอขาย ถ้าปรากฏว่ามีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้าย
กับตำหนิรูปพรรณของหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ซึ่งแจ้งเรื่องของหายนั้นโดยไม่ชักช้า
โดยแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองทรัพย์สินที่ตรวจพบ ในกรณีที่มีการรับซื้อหรือขายไปแล้วให้ส่งสำเนาทะเบียน
ตามมาตรา ๑๘ ของทรัพย์สินนั้นไปด้วย

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำการขายทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจนกว่าจะพ้นระยะเวลา
เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้แจ้ง หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่
ทำการค้า รวมถึงป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หมวด ๓
การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบกิจการค้าของเก่าในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

มาตรา ๒๓ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วถึงสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสองอีก

มาตรา ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้รับใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการค้าที่บุคคลดังกล่าวประกอบกิจการ และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งนั้นแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๔ หรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ หรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๔) หรือ (๕) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน

หมวด ๔
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๖ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๒) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากปล่อยให้นั้นเข้าออกไปจะเกิดอุปสรรคต่อการตรวจสอบเพราะอาจมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

ส่วนที่ ๒
โทษปรับทางปกครอง

มาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครอง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีให้เห็นสมควร นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๓ ในการลงโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

ส่วนที่ ๓

โทษทางอาญา

มาตรา ๓๔ ผู้ใดประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ หรือประกอบกิจการค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการศึกษาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำร้องขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๓๗ บรรดากฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุม การขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

สำหรับปรับปรุงความคิดใหม่

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๒. การต่ออายุใบอนุญาต	อัตราร้อยละห้าสิบของใบอนุญาต
ประเภทนั้น ๆ ต่อฉบับ

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน
โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะวิธีการ จำนวนหรือประเภทของการประกอบกิจการค้าของเก่าก็ได้

สำหรับปรับปรุงความชัดเจน

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
และร่างพระราชบัญญัติการค้ำของเก่า พ.ศ.

สำหรับปรับปรุงฟังก์ชันการคิดเงิน

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดระเบียบ การประกอบอาชีพค้ำของเก่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ป้องกันมิให้เป็นแหล่งรับซื้อของโจรและการฟอกเงิน อันจะเป็น ประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว	
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การค้าของเก่า พ.ศ.”	
มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด สามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	เพื่อให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีระยะเวลาเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติ ตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง กับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>เพื่อยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การขายทอดตลาดและค้ำของเก่าทั้งหมด เพื่อปรับปรุงใหม่ทั้งฉบับ</p>
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ ใช้แล้ว ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินใช้แล้วหรือทรัพย์สิน ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองประสงค์จะจำหน่าย จ่าย โอน หรือนำไปแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินอื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p> <p>“ค้ำของเก่า” หมายความว่า การเสนอขาย ขาย รับซื้อ แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายของเก่าโดยประการอื่นเพื่อประโยชน์ ในทางการค้าเป็นปกติธุระ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด</p>	<p>ปรับปรุงนิยาม “ของเก่า” ให้รัฐมนตรี มีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทของเก่า ที่จำเป็นต้องควบคุมเท่านั้น</p> <p>กำหนดนิยาม “ค้ำของเก่า” เพื่อกำหนดลักษณะและพฤติการณ์ของการค้า ของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวง มหาดไทย	“สถานที่ทำการค้า” หมายความว่า สถานที่ทำการค้า ของเก่า และให้หมายความรวมถึง สำนักงาน สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่า “ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ขอรับ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ “ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการค้าของเก่า “นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดนิยาม “สถานที่ทำการค้า” เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายครอบคลุม กับการประกอบกิจการค้าของเก่าทุกรูปแบบ กำหนดนิยาม “ผู้ขอรับใบอนุญาต” เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการพระราชบัญญัตินี้ กำหนดนิยาม “ผู้รับใบอนุญาต” เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการพระราชบัญญัตินี้ กำหนดนิยาม “ใบอนุญาต” เพื่อให้ สอดคล้องกับการดำเนินการพระราชบัญญัตินี้ กำหนดนิยาม “นายทะเบียน” เพื่อให้ สอดคล้องกับการดำเนินการพระราชบัญญัตินี้ กำหนดนิยาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการพระราชบัญญัตินี้ ปรับปรุงนิยาม “รัฐมนตรี” เพื่อให้ชื่อ ตำแหน่งถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และนายตรวจ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การออกใบอนุญาต และว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอย่างอื่น และ ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดให้กฎกระทรวงและประกาศ มีผลใช้บังคับได้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>
	<p>หมวด ๑ การประกอบกิจการค้าของเก่า</p> <hr/> <p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนด ประเภทของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบ กิจการค้าของเก่าประเภทนั้นได้</p> <p>ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของเก่าประเภทนั้น ยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ</p>	<p>กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศ กำหนดประเภทของเก่าเฉพาะที่รัฐมีเหตุต้อง ควบคุมให้ต้องขอรับใบอนุญาต เพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อยของสังคมเท่านั้น</p>
<p>มาตรา ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการอาชีพ ดังต่อไปนี้ โดยมีได้รับอนุญาตสำหรับกิจการนั้น ๆ จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต</p> <p>(๑) การขายทอดตลาด นอกจากการขายทอดตลาด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย หรือการขายทอดตลาด</p>	<p>มาตรา ๗ ผู้ใดจะ ประกอบกิจการค้าของเก่า ตามมาตรา ๖ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ที่มีอำนาจในท้องที่ที่จะประกอบกิจการนั้น ยกเว้นการค้าของเก่า ของหน่วยงานของรัฐ การขายทอดตลาดของผู้รับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาด การขายทรัพย์สินจำนำ</p>	<p>กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะ ประกอบ กิจการค้าของเก่าตามมาตรา ๖ ต้องยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตต่อนายทะเบียนในท้องที่ โดยยกเว้น การค้าของเก่าของหน่วยงานของรัฐ หรือการค้า ของเก่าที่มีกฎหมายอื่นควบคุมหรือกำกับดูแล</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>เพื่อประโยชน์ของสมาคมหรือสาธารณประโยชน์ ซึ่งรัฐมนตรีสั่งเป็นหนังสือให้ยกเว้นเฉพาะกรณี</p> <p>(๒) การค้าของเก่า นอกจากการค้าของเก่า บางประเภทหรือบางชนิดซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้น ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นดังกล่าวใน วรรคก่อน เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศเพิกถอน การยกเว้นเสียทั้งหมด หรือแต่เพียงบางประเภท บางชนิดก็ได้ ผู้ค้าของเก่าประเภทหรือชนิดซึ่งได้มี ประกาศเพิกถอนการยกเว้นดังกล่าวแล้ว จำต้องรับ ใบอนุญาตภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๕ คำร้องขอใบอนุญาตประกอบการ อาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่านั้น ท่านให้ทำตาม แบบที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดีและยื่นต่อนายทะเบียน</p>	<p>ที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจำนำของผู้รับจำนำ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ ทั้งนี้ การยื่นคำขอให้กระทำ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่ยังไม่สามารถดำเนินการ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง ให้ยื่นคำขอ ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>อยู่แล้ว</p> <p>กำหนดให้การขอใบอนุญาตและการ ออกใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>
<p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอ ตามความในมาตรา ๕ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีคุณสมบัติและ พื้นความรู้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป</p> <p>(๒) มีความรู้หนังสือไทยพออ่านออกเขียนได้</p> <p>(๓) เป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามกฎหมาย ลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๕ หมวดที่ ๕ หมวดที่ ๖ หมวดที่ ๗ หมวดที่ ๘ และส่วนที่ ๙ หมวดที่ ๑ หมวดที่</p>	<p>มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์</p> <p>(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย</p> <p>(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p> <p>(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเงินตรา</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ให้มีความเหมาะสมและเป็นสาระสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการประกอบอาชีพ ค้าของเก่า</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
๒ หมวดที่ ๓ หมวดที่ ๔ หมวดที่ ๕ และหมวดที่ ๖	<p>ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัว ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับการค้า ความผิดฐานลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกหรือรับของโจร หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี</p> <p>(๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาม (๕) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี</p> <p>ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ผู้เป็นผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๗)</p>	กำหนดให้ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้แทนของนิติบุคคลนั้นด้วย

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๖ ทวิ ใบอนุญาตประกอบการอาชีพ ขายทอดตลาดหรือค่าของเก่า หากสูญหายไปในกรณีใด ก็ตาม ให้ผู้รับใบอนุญาตไปขอรับใบแทนใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวัน นับแต่วันสูญหาย</p>	<p>-</p>	<p>ยกเลิกการให้ผู้รับใบอนุญาตต้องขอรับ ใบแทนใบอนุญาตในกรณีใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ เนื่องจาก ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดง ใบอนุญาตในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือสำเนา ใบอนุญาตแทนได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก สะดวกและลดภาระให้แก่ประชาชน</p>
<p>มาตรา ๑๑ ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียง วันที่ ๓๑ ธันวาคมทุกปี</p>	<p>มาตรา ๙ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต</p>	<p>ปรับปรุงอายุใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความ เสมอภาคและเป็นธรรม และเป็นการลดภาระ ของประชาชนในการต้องมาขอต่ออายุใบอนุญาต ทุกสิ้นปี</p>
	<p>มาตรา ๑๐ การต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาต ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว และให้นายทะเบียน ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต</p> <p>ผู้ที่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตไม่ทัน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเสมือน ขออนุญาตใหม่</p> <p>การต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p>	<p>กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะต่อ อายุใบอนุญาต ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว และให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับ ใบอนุญาต เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันภายใน เวลาที่กำหนด ให้ดำเนินการขออนุญาตใหม่</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	มาตรา ๑๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของสถานที่ทำการค้าของผู้ที่ชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับนั้น	กำหนดให้ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการหรือรายการอื่นใดตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือตามที่ได้ขออนุญาตไว้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการหรือรายการอื่นใดตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือตามที่ได้ขออนุญาตไว้ เช่น เปลี่ยนชื่อที่ใช้ในการประกอบกิจการ เปลี่ยนแปลงรูปแบบของการประกอบกิจการ เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนแปลงประเภทของเก่าที่ทำการซื้อขาย ย้ายที่ตั้งสถานที่ทำการค้า เปลี่ยนแปลงที่อยู่เว็บไซต์ (Web Site) ที่ใช้ในการประกอบกิจการ ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อให้ตรวจสอบและพิจารณาอนุญาตเสียก่อน กำหนดให้การขออนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
	มาตรา ๑๓ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้แทนของนิติบุคคล ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีที่ผู้แทนของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งขาด	กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล หากมีการเปลี่ยนแปลงผู้แทนนิติบุคคล ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ให้นายทะเบียนได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้แทนนิติบุคคลใหม่ หากในกรณี

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของแก้ พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของแก้ พ.ศ.	หมายเหตุ
	คุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้นายทะเบียน แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ และให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ดังกล่าวแล้วผู้รับใบอนุญาตยังมีได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ (๑) เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไป ตามที่เห็นสมควร	พบว่าขาดคุณสมบัติ ให้นายทะเบียนเพิกถอน ใบอนุญาต
มาตรา ๑๑ ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียง วันที่ ๓๑ ธันวาคมทุกปี	มาตรา ๑๔ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น จะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีผู้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาท ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่ทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้ง ทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาต สิ้นอายุ ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ให้นายทะเบียน อนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้ทายาทซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตาม	กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่สามารถโอนให้กันได้ โดยยกเว้นกรณีผู้รับ ใบอนุญาตถึงแก่ความตาย ให้ทายาทสามารถ ขอรับโอนใบอนุญาตได้ เพื่อให้ธุรกิจขนาดเล็ก ในลักษณะกิจการครอบครัวสามารถดำเนิน กิจการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ สามารถใช้ใบอนุญาตเป็นหลักประกันในทาง ธุรกิจได้ กำหนดให้นายทะเบียนอนุญาต แก่ผู้ยื่นคำขอ หากตรวจสอบแล้วพบว่า คุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน กำหนดให้ทายาทผู้ยื่นคำขอสามารถ

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>วรรคหนึ่งเข้าประกอบกิจการค้าของเก่าโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่า นายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต</p> <p>การขอรับโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>ดำเนินการต่อไปได้เสมือนผู้รับใบอนุญาต จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p> <p>กำหนดให้การขอรับโอนใบอนุญาต และการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>
	<p>มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่นิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ</p>	<p>กำหนดให้ใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลสิ้นอายุพร้อมกับการสิ้นสภาพของนิติบุคคลนั้น</p>
	<p>มาตรา ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการ ในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเลิกกิจการต่อนายทะเบียน เพื่อให้ให้นายทะเบียนได้รับทราบและปรับปรุงฐานข้อมูลใบอนุญาตให้เป็นปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๗ ผู้ทอดตลาดต้อง</p> <p>(ก) แสดงค่าแจ้งความแห่งการขายทุกครั้งไว้ ณ สถานที่ขายให้เห็นได้แจ้ง</p> <p>(ข) อยู่ ณ ที่ขายในเวลาขายทอดตลาดและพร้อมที่จะแสดงใบอนุญาตต่อนายตรวจเมื่อเรียกตรวจ</p> <p>(ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการขายทุกครั้ง และจดรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการขายนั้น ๆ ลงไว้</p> <p>(ง) แจ้งวันและสถานที่ขายให้นายตรวจทราบ</p>	<p>-</p>	<p>มิได้บัญญัติไว้เนื่องจากได้แยกกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าไว้คนละฉบับ</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้ำของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>ล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันเต็ม</p> <p>(ง) แสดงนามของตนและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” ไว้เหนือประตูชั้นนอกแห่งสำนักงานเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน</p> <p>ถ้านายตรวจประสงค์จะทราบรายการข้อสำคัญอันเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขายและได้มีหนังสือแสดงความประสงค์นี้แล้ว ท่านว่าผู้ทอดตลาดต้องบอกรายการที่ประสงค์นั้น</p>		
<p>มาตรา ๘ ผู้ค้ำของเก่า ต้อง</p> <p>(ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้ำของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้ำของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้แจ้ง</p>	<p>หมวด ๒ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งแสดงถึงการได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้ที่ จะทำการค้ำด้วยโดยทันที เมื่อถูกเรียกตรวจหรือร้องขอ ทั้งนี้ จะแสดงภาพถ่ายใบอนุญาตหรือเอกสารด้วยวิธีการทางข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือสำเนาใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องก็ได้</p>	<p>ยกเลิกการให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงนามของตนประกอบคำว่าผู้ค้ำของเก่าและใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการค้ำ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้ที่ จะทำการค้ำด้วยโดยทันที เมื่อถูกเรียกตรวจหรือร้องขอ โดยจะแสดงใบอนุญาตในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือสำเนาใบอนุญาตก็ได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระให้แก่ผู้รับใบอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>(ข) มี สมุดบัญชี สำหรับการ ค้ำของ ตน และ จดรายการซื้อสำคัญ ทั้งปวง แห่ง การ ค้ำลงไว้ ทุก ราย สมุดบัญชี ตาม ที่ ก้าวนี้ ต้อง ทำ ตาม แบบ และ นำ มา ให้ เจ้าพนักงาน ผู้ ออก ใบ อนุญาต ลง นาม และ ประทับ ตรา ก่อน ทุก เล่ม</p>	<p>มาตรา ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำบันทึก รายละเอียดเกี่ยวกับการค้าทั้งหมด โดยจะกระทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ และจะต้องเก็บรักษา บันทึกดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ทำการค้า เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ได้ทำการค้าหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบันทึกเหล่านั้นจะเสร็จสมบูรณ์</p> <p>แบบ รายการ หลักเกณฑ์ และวิธีการบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำ บันทึก รายละเอียด เกี่ยวกับการ ทำการค้า ทั้งหมด และ จะต้อง เก็บ รักษา บันทึก ดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ทำการค้า เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบที่มาของ ทรัพย์สินได้ในกรณีเกิดการกระทำความผิดขึ้น โดยปรับปรุงรูปแบบการบันทึกให้มีความสะดวก มากยิ่งขึ้น และ สอดคล้อง กับ การ ประกอบ ธุรกิจ ที่ มีการ นำ ระบบ เทคโนโลยี สารสนเทศ มา ใช้</p>
<p>(ค) แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอน ให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางทุจริต</p>	<p>มาตรา ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต</p> <p>ในกรณีนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออก ประกาศดำเนินรูปพรรณของหาย ได้แจ้งเรื่องของหายต่อ ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจทรัพย์สินที่อยู่ใน สถานที่ทำการค้าหรือทรัพย์สินที่มีผู้นำมาเสนอขาย ถ้าปรากฏว่า มีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้ายกับตำหนิรูปพรรณของหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ซึ่งแจ้งเรื่องของหายนั้น โดยไม่ชักช้า โดยแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองทรัพย์สิน ที่ตรวจพบ ในกรณีที่มีการรับซื้อหรือขายไปแล้วให้ส่งสำเนา บันทึกตามมาตรา ๑๘ ของทรัพย์สินนั้นไปด้วย</p>	<p>เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดนำทรัพย์สินมาขายโดยมิชอบ</p> <p>กำหนดมาตรการให้ผู้รับใบอนุญาต มีส่วนช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการตรวจสอบทรัพย์สิน ที่อยู่ในร้านค้ำของตนหรือที่มีผู้นำมาเสนอขาย ว่ามีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้ายกับตำหนิ รูปพรรณของหายตามประกาศของเจ้าหน้าที่ หรือไม่ เพื่อเป็นการป้องกันการรับซื้อของโจร และป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำการขายทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองจนกว่าจะพ้นระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้แจ้ง หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัด ทรัพย์สินนั้น	กำหนดให้ห้ามผู้รับใบอนุญาตทำการขาย ทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรงกับตำหนิ รูปพรรณของหาย เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าพนักงาน ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือที่มีความจำเป็นต้องสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน นั้นเพื่อทำการตรวจสอบ
(ข) ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ	-	ยกเลิกการให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปิดเลข ลำดับไว้ที่สิ่งของ เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติ ได้จริงสำหรับสินค้าบางประเภท และเป็นการ สร้างภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ของประชาชน
	มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องดูแลรักษาความสะอาด ด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่ทำการค้า รวมถึงป้องกัน มิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข	กำหนดมาตรการให้ผู้รับใบอนุญาตต้อง ดูแลสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่ทำการค้า และป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุข เพื่อป้องกันมิให้การ ประกอบกิจการค้าของเก่าส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ ประชาชน รวมถึงป้องกันมิให้สร้างความเดือดร้อน รำคาญให้แก่ประชาชนรอบพื้นที่ร้านค้า
	หมวด ๓ การควบคุมและการอุทธรณ์	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>มาตรา ๒๑ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>(๑) ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายได้ ในกรณีมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อควบคุมให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้ออกาสผู้รับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องก่อนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต</p>
	<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบกิจการค้าของเก่าในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๑ เพื่อเป็นการลงโทษทางปกครองและให้การบังคับใช้กฎหมายมีความต่อเนื่องและบรรลุผลแห่งการบังคับ</p> <p>กำหนดห้ามผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า หากฝ่าฝืนอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้</p>
<p>มาตรา ๙ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (๑) (๒) หรือต้องคำพิพากษา</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือมี</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
ถึงที่สุดให้จำคุกตามความผิดซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตรา ๖ (๓) หรือต้องคำพิพากษาในฐานทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ถึงสองครั้งในปีเดียวกัน	(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗) (๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วถึงสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะเป็เหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง (๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสองอีก	พฤติการณ์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นมาตรการคู่ขนานกับการออกใบอนุญาต และเป็นมาตรการลงโทษทางปกครอง
	มาตรา ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้รับใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการค้าที่บุคคลดังกล่าวประกอบกิจการ และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งนั้นแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น	กำหนดวิธีการส่งหนังสือของนายทะเบียนเพื่อแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพื่อคุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพและสิทธิในการอุทธรณ์โต้แย้งของประชาชน
มาตรา ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แล้วก็ดี ท่านว่าเสนาบดีจะส่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งของเจ้าพนักงานก็ได้ แต่ผู้ร้องหรือผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำร้องต่อเสนาบดีภายในสิบวัน นับแต่วันที่รับคำบอกกล่าวคำสั่งของเจ้าพนักงานเป็นต้นไป	มาตรา ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต หรือผู้ขออายุใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๔ หรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ หรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน	กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกำหนดให้คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>ให้รัฐมนตรีพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๔) หรือ (๕) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน</p>	<p>กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ ของรัฐมนตรี เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์ มีระยะเวลาที่แน่นอน และเป็นการคุ้มครองสิทธิ ของประชาชน</p> <p>กำหนดให้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์มีผลเป็น การทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพ ของประชาชนของประชาชนในระหว่างที่มีการ พิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรี ยกเว้นคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตเพราะเหตุขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๘ (๔) หรือ (๕)</p>
<p>มาตรา ๑๓ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น จนถึงพระอาทิตย์ตก นายตรวจและเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีตั้งให้มีหน้าที่ควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า ชอบที่จะเข้าตรวจใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของในร้านค้าได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องนำ ใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที</p>	<p>หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง ข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมา เพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสถานที่ใด ๆ หรือ ยานพาหนะ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไป</p>	<p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบควบคุม ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีความชัดเจน และสามารถกำกับดูแลผู้ประกอบการค้าของเก่า ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มากยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของแก้ พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการคำของแก้ พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๒) แล้ว</p> <p>ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการนั้นก็ได้อันนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากปล่อยให้นั้นเข้าออกไปจะเกิดอุปสรรคต่อการตรวจสอบเพราะอาจมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม</p>	
	<p>มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้</p>
	<p>มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>เพื่อให้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย</p>
	<p>หมวด ๕</p> <p>บทกำหนดโทษ</p> <hr/> <p>ส่วนที่ ๑</p> <p>บททั่วไป</p> <hr/>	

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๑๒ จัตวา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>กำหนดความรับผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล</p>
	<p>ส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง</p> <hr/> <p>มาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่เห็นสมควร นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้</p> <p>หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษปรับทางปกครอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง</p>	<p>กำหนดนายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครอง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครอง ในความผิดบางประเภทที่ไม่ได้เป็นการกระทำความผิดที่ร้ายแรงต่อชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สินของบุคคล</p>

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๒ ทวิ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำการขาย ทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยใบอนุญาตขาดอายุหรือทำ การขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ (ก) (ข) (ง) หรือมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออก ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันบาท	มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	กำหนดโทษทางปกครองกรณีผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ยกเลิกโทษอาญากรณีการไม่อำนวยความสะดวก สะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเป็น ความผิดฐานขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติ หน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว
มาตรา ๑๒ ตริ ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพ ขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าผู้ใดไม่แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ ตำรวจ หรือนายตรวจ ทันทีเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า ทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มา โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการ กระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็นโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท	มาตรา ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท	กำหนดโทษทางปกครองกรณีผู้รับใบอนุญาต ไม่แจ้งเหตุอันควรสงสัยหรือไม่แจ้งเจ้าพนักงาน กรณีตรวจพบทรัพย์สินที่ตรงกับตำหนิรูปพรรณ ของหาย หรือฝ่าฝืนขายทรัพย์สินที่ได้แจ้งให้ เจ้าพนักงานทราบ ก่อนพ้นระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่ วันที่ได้แจ้ง หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มี อำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
	มาตรา ๓๓ ในการลงโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ	กำหนดอายุความสำหรับการลงโทษปรับทางปกครอง เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน
มาตรา ๑๒ ผู้ใดประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเกี่ยวกับการขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ส่วนที่ ๓ โทษทางอาญา ————— มาตรา ๓๔ ผู้ใดประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ หรือประกอบกิจการค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	กำหนดโทษอาญากรณีผู้ประกอบการค้าของเก่าโดยไม่มีใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่ยังประกอบกิจการอยู่

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔	ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๑๔ บุคคลใดประกอบการอาชีพ ขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าอยู่ในวันประกาศใช้ พระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นต้นไป</p>	<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า เป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่า จะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีหน้าที่ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ยังคงมีผลใช้อยู่จนกว่า จะสิ้นอายุใบอนุญาต</p>
	<p>มาตรา ๓๖ คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ใน ระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำร้อง ขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตาม วรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณา อนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำร้องขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป</p>	<p>เพื่อให้การขอรับใบอนุญาตและการอนุญาต มีความต่อเนื่องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของ กฎหมายฉบับใหม่</p>

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.

กลุ่มงานขายทอดตลาดและค้าของเก่า
ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔
สำนักการสอบสวนและนิติการ

๑. เหตุผลความจำเป็นในการเสนอร่างกฎหมาย

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบกิจการค้ากันอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้การควบคุมการประกอบอาชีพค้าของเก่าเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น ประกอบกับบทนิยามไม่มีความชัดเจนทำให้การใช้บังคับกฎหมายเกิดความลักลั่นและไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงอายุใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมสร้างภาระให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็น และยังมีอัตราโทษที่ไม่เหมาะสมกับฐานความผิดและสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่าเป็นกิจการคนละประเภทกัน ซึ่งมีวิธีการกำกับดูแลและการจัดระเบียบในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันสมควรแยกกฎหมายควบคุมการขายทอดตลาดและกฎหมายควบคุมการค้าของเก่าออกจากกัน ดังนั้นเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และลดภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนตามมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพค้าของเก่าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งรับซื้อของโจรและการฟอกเงิน อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประกอบกิจการค้าของเก่า โดยร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติจำนวน ๓๗ มาตรา โดยแบ่งออกเป็น ๕ หมวด สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ กำหนดและปรับปรุงคำนิยามศัพท์ที่จะใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้มีความชัดเจนและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓) เช่น

(๑) ปรับปรุงนิยาม “ของเก่า” ให้หมายความว่า ทรัพย์สินแล้วหรือทรัพย์สินที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองประสงค์จะจำหน่าย จ่าย โอน หรือนำไปแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินอื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เนื่องจากของเก่าบางประเภทรัฐมีเหตุต้องควบคุมให้ต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

(๒) กำหนดนิยาม “ค้าของเก่า” ให้หมายความว่า การเสนอขาย ขาย รับซื้อ แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายของเก่าโดยประการอื่นเพื่อประโยชน์ในทางการค้าเป็นปกติธุระ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด เพื่อกำหนดลักษณะและพฤติการณ์ของการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดนิยาม “สถานที่ทำการค้า” ให้หมายความว่า สถานที่ทำการค้าของเก่า และให้หมายความรวมถึง สำนักงาน สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติการตามกฎหมาย และรองรับกับการประกอบกิจการค้าของเก่าทุกรูปแบบ

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กฎกระทรวงและประกาศ

นั้นใช้บังคับได้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทั้งนี้ ในการกำหนดกระบวนการขั้นตอนการขออนุญาต การยื่นเอกสารหลักฐาน การชำระค่าธรรมเนียม และการปฏิบัติการอื่นตามกฎหมาย จะกำหนดให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการประชาชน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการติดต่อราชการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ หมวด ๑ การประกอบกิจการค้าของเก่า (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๖)

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทของเก่าเฉพาะที่รัฐมีเหตุต้องควบคุมให้ต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมเท่านั้น และกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์ประกอบกิจการค้าของเก่าตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนที่มีอำนาจในท้องที่ที่จะประกอบกิจการนั้น ทั้งนี้ ยกเว้นการค้าของเก่าของหน่วยงานของรัฐ การขายทอดตลาดของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาด และการขายทรัพย์สินจำนำที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจำนำของผู้รับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ (ร่างมาตรา ๖ ประกอบกับร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่า เช่น ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตั๋ว ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้มีความเหมาะสมและเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการประกอบอาชีพค้าของเก่า และกำหนดบทบัญญัติให้รองรับกับการประกอบกิจการประเภทนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๘)

(๓) กำหนดให้อายุใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่ามีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรม (ร่างมาตรา ๙)

(๔) กำหนดวิธีการต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว และให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตที่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินการขออนุญาตใหม่ แต่ทั้งนี้ จะมีการออกประกาศกระทรวงให้นายทะเบียนสามารถตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตในภายหลังได้ หากพบว่าขาดคุณสมบัติให้ดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตโดยทันที (ร่างมาตรา ๑๐)

(๕) กำหนดให้บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๑๑)

(๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงลักษณะการประกอบกิจการหรือรายการอื่นใดตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือตามที่ได้ขออนุญาตไว้ หรือกรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้แทนของนิติบุคคล ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบและอนุญาตแล้วแต่กรณี เพื่อให้ให้นายทะเบียนได้รับทราบและตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๗) กำหนดให้สามารถโอนใบอนุญาตได้ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตายและทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาทยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยให้ทายาทซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตสามารถเข้าประกอบกิจการค้าของเก่าได้เสมือนผู้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต เพื่อให้การดำเนินกิจการมีความต่อเนื่องและสามารถใช้ใบอนุญาตเป็นหลักประกันในทางธุรกิจได้ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๘) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกกิจการต้องแจ้งนายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการ เพื่อให้นายทะเบียนได้รับทราบและปรับปรุงฐานข้อมูลใบอนุญาตให้เป็นปัจจุบัน รวมถึง กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลสิ้นอายุพร้อมกับการสิ้นสภาพของนิติบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๔ หมวด ๒ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๒๐)

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งแสดงถึงการได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้ที่ จะทำการค้าด้วยโดยทันที เมื่อถูกเรียกตรวจหรือร้องขอ ทั้งนี้ จะแสดงภาพถ่ายใบอนุญาตหรือเอกสารด้วยวิธีการทางข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือสำเนาใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องก็ได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระให้แก่ผู้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการการค้าทั้งหมด และจะต้องเก็บรักษาบันทึกดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ทำการค้า เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ได้ทำการค้าหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบันทึกเหล่านั้นจะเสร็จสมบูรณ์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินได้ในกรณีเกิดการกระทำความผิดขึ้น โดยปรับปรุงรูปแบบการบันทึกให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการประกอบธุรกิจที่มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๓) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต และในกรณีที่นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกประกาศตำหนิรูปพรรณของหาย ได้แจ้งเรื่องของหายต่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจทรัพย์สินที่อยู่ในสถานที่ทำการค้าหรือทรัพย์สินที่มีผู้นำมาเสนอขาย ถ้าปรากฏว่ามีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้ายกับตำหนิรูปพรรณของหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ซึ่งแจ้งเรื่องของหายนั้นโดยไม่ชักช้า โดยแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้นครอบครองทรัพย์สินที่ตรวจพบ ในกรณีที่มีการรับซื้อหรือขายไปแล้วให้ส่งสำเนาทะเบียนตามตรา ๑๘ ของทรัพย์สินนั้นไปด้วย ทั้งนี้ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำการขายทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจนกว่าจะพ้นระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้แจ้ง หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการรับซื้อของโจรและป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๙)

(๔) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่ทำการค้า รวมถึงป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อป้องกันมิให้การประกอบกิจการค้าของเกาส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๕ หมวด ๓ การควบคุมและการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๒๑ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

(๑) กำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผู้รับใบอนุญาตในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้มาตรการทางปกครอง โดยมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้โอกาสผู้รับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องก่อนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๑)

(๒) กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ โดยห้ามผู้รับใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า หากฝ่าฝืนอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้ เพื่อเป็นการลงโทษทางปกครองและให้การบังคับใช้กฎหมายมีความต่อเนื่องและบรรลุผลแห่งการบังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)

(๓) กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗) หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วถึงสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะเป็เหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและฝ่าฝืนประกอบกิจการในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพื่อเป็นมาตรการค้ำชานกับการออกใบอนุญาต และเป็นมาตรการลงโทษทางปกครอง (ร่างมาตรา ๒๓)

(๔) กำหนดให้นายทะเบียนส่งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้รับใบอนุญาต ณ สถานที่ทำการค้าที่บุคคลดังกล่าวประกอบกิจการ และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งนั้นแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น เพื่อคุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพและสิทธิในการอุทธรณ์โต้แย้งของประชาชน (ร่างมาตรา ๒๔)

(๕) กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน และกำหนดให้ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์มีผลเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของประชาชนในระหว่างที่มีการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรี ยกเว้นคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะเหตุขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๔) หรือ (๕) (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๖ หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘)

กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการค้าของเก่าให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมถึงมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ได้แก่ อำนาจในการมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภัยค่าหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ อำนาจในการเข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘)

๒.๗ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงร่างมาตรา ๓๔)

(๑) กำหนดความรับผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลที่ประกอบกิจการค้าของเก่า (ร่างมาตรา ๒๙)

(๒) กำหนดให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดโทษกรณีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐

ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

(๔) กำหนดอายุความในการลงโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ โดยถ้ามีได้มีคำสั่งปรับภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันกระทำความผิด ให้เป็นอันขาดอายุความ (ร่างมาตรา ๓๓)

(๕) กำหนดโทษอาญากรณีผู้ใดประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือประกอบกิจการค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๘ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงร่างมาตรา ๓๗)

(๑) กำหนดให้ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๒) กำหนดให้คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้การขออนุญาต และการพิจารณาอนุญาตเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง เพื่อให้การขอรับใบอนุญาตมีความต่อเนื่องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายฉบับใหม่ (ร่างมาตรา ๓๖)

(๓) กำหนดให้บรรดาฎุภะทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎุภะทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎหมายลำดับรองมาใช้บังคับแทน (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๙ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติในอัตราที่เหมาะสมสำหรับบริการประชาชน เพื่อไม่ให้เป็นการกีดกันในการประกอบอาชีพของประชาชนเกินสมควร โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนา
ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประเด็นที่ (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ
และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส และประเด็นที่ (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบท
ต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย
เป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์ที่ ๒ ให้มีการดำเนินการยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย และเป็น
อุปสรรคต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

๑) ปัญหา

การใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
ในปัจจุบันนั้นมีความท้าทายมากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้เดิมเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ๔ ครั้ง
โดยการแก้ไขครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
และเป็นภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนเกินสมควร ซึ่งมีสภาพปัญหาและอุปสรรคในการ
ใช้บังคับกฎหมาย ดังนี้

(๑) การขายทอดตลาดและการค้าของเก่ามีลักษณะการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน
การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการควบคุม กำกับดูแล และจัดระเบียบมีความแตกต่างกัน การรวมกฎหมาย
ว่าด้วยการขายทอดตลาดและกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ทำให้การพัฒนา
กฎหมายและการใช้บังคับกฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ

(๒) การกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่า โดยการกำหนดห้าม
ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าทุกประเภทจะต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ ซึ่งของเก่าบางประเภท
ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องควบคุม จึงเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ประชาชนเกินสมควร และขัดกับหลักเสรีภาพ
ในการประกอบอาชีพของประชาชนที่บัญญัติรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๓) การไม่มีบทบัญญัติกำหนดว่าลักษณะหรือพฤติการณ์ใด ถือเป็น การประกอบอาชีพ ขาดตลาดและค่าของเก่าที่จะต้องขอรับใบอนุญาต ทำให้การตีความบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ขาดความชัดเจน

(๔) การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบอาชีพขาดตลาดและค่าของเก่า ยังไม่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ รวมทั้งขาดบทบัญญัติรองรับ การขออนุญาตของนิติบุคคล

(๕) ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตมีอัตราสูงเกินไป เป็นการสร้างภาระต้นทุนในการ ประกอบอาชีพของประชาชน

(๖) การกำหนดให้ใบอนุญาตขาดตลาดและค่าของเก่ามีผลใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปี ที่ออกใบอนุญาต ไม่ว่าจะออกใบอนุญาตวันไหนของปีนั้นก็ตาม จึงมีระยะเวลาที่สั้นเกินไปและไม่เป็นธรรม เป็นการสร้างภาระต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบอาชีพในการต้องขอต่ออายุใบอนุญาตทุกปี

(๗) การกำหนดให้ใบอนุญาตขาดตลาดและค่าของเก่าเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนให้กันไม่ได้ เมื่อผู้รับใบอนุญาตตาย ใบอนุญาตจะสิ้นผลตามไปด้วย ทำให้การประกอบธุรกิจขนาดเล็กในลักษณะกิจการครอบครัว ขาดความต่อเนื่องและมีปัญหาในการใช้ใบอนุญาตเป็นหลักประกันทางธุรกิจได้

(๘) อัตราโทษไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย ไม่บรรลุผลแห่งการบังคับ รวมถึงไม่ควรกำหนดเป็นโทษอาญา เนื่องจากไม่ได้เป็นความผิดร้ายแรงต่อชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สินของประชาชน หรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรง

(๙) ขาดบทบัญญัติที่ครอบคลุมไปถึงผู้ประกอบอาชีพขาดตลาดและค่าของเก่าผ่านทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้ประกอบการเกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย ของเจ้าหน้าที่เกิดความลักลั่น

(๑๐) การขออนุญาตค่าของเก่าบางประเภทหรือบางชนิด มีกฎหมายหรือมาตรการอื่นในการ ป้องกันไม่ให้เกิดการลักขโมยของมาขายหรือรับซื้อของโจรอยู่แล้ว เช่น พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้น ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการต้องขอใบอนุญาต หลายใบ และสร้างภาระให้แก่ประชาชนในการติดต่อหน่วยงานราชการหลายหน่วยงานเกินความจำเป็น

๒) สาเหตุของปัญหา

เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเป็นภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนเกินสมควร โดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นการค้าของเก่าบางประเภท หรือบางชนิด ที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (เคยมีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ ยกเว้น การค้ากระสอบปานของเก่าไม่ต้องรับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๓ ยกเลิกประกาศยกเว้นการค้ากระสอบปานของเก่าโดยไม่ต้องรับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน)

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- แก้ไขเพิ่มเติมวันที่ใบอนุญาตสั้นอายุ จากวันที่ ๓๑ มีนาคม เป็นวันที่ ๓๑ ธันวาคม

(๓) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๙๕
- แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตในส่วนการต้องโทษคดีอาญา

- แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับใบอนุญาตต้องขอรับใบแทนใบอนุญาต
- แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต
- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต
- แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโดยใบอนุญาตขาดอายุ
- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายตรวจ

(๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๕

- แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและปรับอัตราโทษ

๓) ผลกระทบของปัญหา

หากไม่แก้ไขปัญหานี้จะส่งผลให้การควบคุมการประกอบกิจการค้าของเก่าซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สินมือสอง มิให้เป็นแหล่งรับซื้อขายของโจร รวมถึงการป้องกันการใช้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งฟอกเงินของผู้กระทำผิดกฎหมายเป็นไปได้ยากขึ้น รวมถึงบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบกิจการ ทำให้การใช้บังคับกฎหมายเกิดความลักลั่นและไม่มีประสิทธิภาพ และกฎหมายสร้างภาระและอุปสรรคในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็น

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

เนื่องจากกิจการค้าของเก่าเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงในการเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าที่ได้มาจากการกระทำความผิด และเป็นช่องทางในการฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย รวมถึงกิจการค้าของเก่าบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ซึ่งมีผลอย่างร้ายแรงต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่รัฐต้องเข้าไปจัดระเบียบการประกอบกิจการค้าของเก่าเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินของประชาชนและความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบจากการซื้อขายทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าให้ดียิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการค้าในปัจจุบันและลดภาระอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพค้าของเก่าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งรับซื้อของโจรและการฟอกเงิน อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม

๓. การแก้ไขปัญหในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ไขปัญหที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๓๕ เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่า แต่เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการค้าในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ประกอบกับกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่าเป็นกิจการคนละประเภทกันซึ่งมีวิธีการกำกับดูแลและการจัดระเบียบในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน แต่กฎหมายในปัจจุบันได้รวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ กรมการปกครองจึงได้ทำการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด

และคำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยทำการยกร่างกฎหมายออกเป็นสองฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติการขายทอดตลาด พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

กรมการปกครองได้ทำการศึกษากฎหมายของต่างประเทศ ประกอบด้วย สาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้แก่ 'Secondhand Goods Dealers Act Revised Edition 2008 และ ประเทศนิวซีแลนด์ ได้แก่ 'Secondhand Dealers and Pawnbrokers Act 2004 ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับได้กำหนดบทบัญญัติที่ครอบคลุมกับการประกอบกิจการค้าของเก่าทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยได้กำหนดนิยามของการค้าของเก่าที่ต้องขออนุญาตไว้ ซึ่งผู้ที่จะประกอบกิจการค้าของเก่าต้องขออนุญาตต่อเจ้าหน้าที่ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายตาม เช่น การบันทึกข้อมูลการทำธุรกรรม รวมถึงได้มีการแยกกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าไว้คนละฉบับกัน ทั้งนี้ เห็นว่าควรศึกษากฎหมายของประเทศดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำมาปรับใช้ให้มีความสอดคล้องกับสังคมไทยที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบธุรกิจกันเป็นวงกว้าง จึงควรที่จะยกร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และสมควรแยกกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่าออกจากกัน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร
- ไม่มี -

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ฉบับนี้ มีผลเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากมีบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการค้าของเก่าต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน โดยผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงมีสถานที่ทำการค้าตลาดจนสถานที่เก็บทรัพย์สินมีความเหมาะสมที่จะใช้ประกอบกิจการ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการค้าทั้งหมดและต้องเก็บบันทึกดังกล่าวไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี การแจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต เป็นต้น ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิดและต้องระวางโทษ

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้อันตราย คัดกรอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ฉบับนี้ เป็นการกำหนดมาตรการจัดระเบียบ การประกอบอาชีพค้าของเก่าเพียงเท่าที่จำเป็นและมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลที่ประสงค์จะประกอบ กิจการค้าของเก่า ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบ เรียบร้อยและการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตรการ ที่กำหนดในกฎหมายจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาชนยิ่งกว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่เอกชน โดยหาก มีผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งหรือกระทำการของเจ้าหน้าที่ กฎหมายกำหนดให้สิทธิในการอุทธรณ์ คำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ได้ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ และหากได้มีการยื่นอุทธรณ์แล้วให้มีผลเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทาง ปกครอง เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิในการประกอบอาชีพของประชาชนในระหว่างที่มีการพิจารณาอุทธรณ์ของ รัฐมนตรี โดยยกเว้นคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะเหตุขาดคุณสมบัติเนื่องจากต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในฐานความผิดตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๖.๓ กฎหมายนี้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ได้กำหนดมาตรฐานในการประกอบอาชีพของ ผู้ประกอบกิจการค้าของเก่าเพื่อเป็นการจัดระเบียบในการประกอบอาชีพให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการป้องกัน มิให้กิจการค้าของเก่าเป็นช่องทางในการฟอกเงินและสนับสนุนการทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งจะช่วย สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้ประกอบการที่มีใบอนุญาต และยังเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนทั่วไป จากการซื้อขายของเก่าที่อาจได้มาจากการกระทำความผิดหรือถูกหลอกลวงจากการซื้อสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ และมีการกำหนดมาตรการในการตรวจสอบสถานประกอบการค้าของเก่าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษ และสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมถึงผู้ประกอบการจะได้รับประโยชน์จากการ ปรับปรุงกฎหมายในเรื่องการขอใบอนุญาต อายุใบอนุญาต วิธีการต่ออายุใบอนุญาต หลักเกณฑ์การประกอบ กิจการค้า อัตราค่าธรรมเนียม และวิธีการชำระค่าธรรมเนียม ให้มีความเหมาะสมสะดวกรวดเร็วมากขึ้น และไม่เป็นภาระอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้ประกอบการจะได้รับความสะดวกมากขึ้นในการ ประกอบกิจการและมีต้นทุนที่ลดลง อีกทั้งหน่วยงานของรัฐสามารถใช้บังคับกฎหมายได้สอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้การป้องกันการรับซื้อของโจรหรือการป้องกันการซื้อขายของเก่าที่ได้มา จากการกระทำความผิด และการป้องกันมิให้ร้านค้าของเก่าเป็นช่องทางในฟอกเงินของผู้กระทำความผิด ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร

กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เตรียมการและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมาย ตั้งแต่การยกร่างกฎหมาย ลำดับรองให้แล้วเสร็จก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ การชี้แจงและซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติงานให้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และการขออนุญาตของประชาชน โดยพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วัน นับแต่

วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งมีระยะเวลาเพียงพอในการเตรียมการเพื่อปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายได้

และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

กรมการปกครองมีแนวทางในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการขออนุญาตของประชาชน โดยจะนำมาใช้ในกระบวนการยื่นคำขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การชำระค่าธรรมเนียม และการปฏิบัติการอื่นตามกฎหมาย โดยจะมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ผ่านระบบบูรณาการฐานข้อมูลประชาชนและการบริการภาครัฐ (Population Information Linkage Center) เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถเรียกข้อมูลเอกสารหลักฐานที่ทางราชการออกให้จากหน่วยงานนั้นโดยตรง โดยที่ประชาชนไม่ต้องนำเอกสารหลักฐานดังกล่าวมายื่นด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วสำหรับการบริการประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการและยกระดับของการบริการของภาครัฐ รวมถึงเป็นการช่วยลดภาระต้นทุนในการประกอบอาชีพของประชาชน

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

กรมการปกครองมีแนวทางในการสร้างความรับรู้และความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายให้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชน ทั้งในห้วงเวลาก่อนกฎหมายมีผลใช้บังคับซึ่งจะมีระยะเวลาอย่างน้อย ๓๖๐ วัน นับแต่วันที่กฎหมายประกาศในราชกิจจานุเบกษา และหลังจากที่กฎหมายมีผลใช้บังคับแล้วอย่างต่อเนื่อง โดยจะมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน การนิเทศงาน และอาจรวมไปถึงการจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และจะมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลกฎหมายให้ประชาชนได้รับทราบผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ระบบสารสนเทศ เอกสารแผ่นพับ เป็นต้น

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก

การยกร่างกฎหมายในครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ซึ่งกรมการปกครองได้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวอยู่แล้ว และมีอัตราค่าจ้างที่ใช้ในการปฏิบัติงาน จำนวน ๙๖๔ อัตรา ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับอำเภอ ๘๗๘ อัตรา และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับจังหวัดและกรมการปกครอง ๘๖ อัตรา ซึ่งเป็นอัตราค่าจ้างเดิมของกรมการปกครองที่มีอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณและกรอบอัตราค่าจ้างเพิ่มเติมสำหรับการปฏิบัติการตามร่างกฎหมายฉบับใหม่แต่อย่างใด

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อจัดระเบียบในการประกอบกิจการค้าของเก่า ซึ่งจะทำให้การประกอบกิจการค้าของเก่าเป็นไปโดยสุจริต ไม่เป็นแหล่งของการฟอกเงิน และรับซื้อของโจร ซึ่งประเทศจะได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ภาครัฐสามารถตรวจสอบการเงินและทรัพย์สินที่หมุนเวียนในระบบได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และมีการลงทะเบียนผู้ประกอบการให้ต้องเสียภาษีอย่างถูกต้อง ทำให้การดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ของประเทศได้รับความน่าเชื่อถือ นักลงทุนต่างชาติมีความมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย รวมถึงจะเป็นการช่วยลดปัญหาอาชญากรรมและแหล่งอาชญากร ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นไปอย่างยั่งยืน

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ได้กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมการประกอบกิจการค้าของเก่าให้เป็นช่องทางในการกระทำความผิดโดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และป้องกันการใช้ร้านค้าของเก่าเป็นช่องทางในการฟอกเงิน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเพื่อป้องกันมิให้บุคคลที่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดที่เกี่ยวกับเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัว ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับการค้า ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน มีสิทธิขอใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า อีกทั้ง ยังมีมาตรการสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งจะมีผลให้การกระทำความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยลง เพราะผู้กระทำความผิดไม่มีช่องทาง หรือมีช่องทางน้อยลงในการถ่ายทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด และยังเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคเนื่องจากผู้ซื้อสินค้าจะไม่ถูกหลอกลวงจากการซื้อสินค้าที่อาจได้มาจากการกระทำความผิดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในสังคมลดน้อยลงไปด้วย

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. มีมาตรการให้ผู้ประกอบกิจการค้าของเก่าต้องดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของร้านค้าของเก่า รวมถึงป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมให้การประกอบกิจการค้าของเก่าต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการขอใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น มีการกำหนดให้ทายาทของผู้รับใบอนุญาตสามารถขอรับโอนใบอนุญาตได้เมื่อผู้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย มีการปรับปรุงให้การแสดงใบอนุญาตและการบันทึกรายการการทำธุรกรรมของผู้ประกอบการสามารถบันทึกได้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และลดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจากเดิมให้มีความเหมาะสม ทำให้การประกอบกิจการค้าของเก่าเป็นไปโดยสะดวกและมีต้นทุนที่ลดลงได้เป็นอย่างมาก ซึ่งช่วยให้การประกอบธุรกิจในประเทศเป็นไปได้ง่ายขึ้นตามหลักเกณฑ์ความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Doing Business) ของธนาคารโลก อีกทั้งยังมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาของประเทศ โดยได้มีการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ประกอบการค้าของเก่าแต่ละประเภท ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาได้มีข้อมูลสำหรับการวิจัยอย่างเพียงพอ และเพื่อรองรับการใช้ฐานข้อมูลของธุรกิจค้าของเก่าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

กิจการค้าของเก่าเป็นกิจการที่เกี่ยวกับการซื้อขายทรัพย์สินมือสอง ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย และมีความเสี่ยงต่อการเป็นช่องทางในการฟอกเงินของผู้กระทำความผิด รวมถึงอาจมีการประกอบกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพค้าของเก่าให้ดียิ่งขึ้น

รวมถึงการป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งรับซื้อของโจรและการฟอกเงิน และเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงต้องกำหนดให้มีการขอใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายดังกล่าว โดยให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตและควบคุมการประกอบกิจการ โดยผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และต้องมีการตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ทำการค้าตลอดจนสถานที่เก็บทรัพย์สินก่อนออกใบอนุญาต และมีการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม อาจถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือต้องระวางโทษปรับทางปกครอง แล้วแต่กรณี โดยเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติกรภายในใต้กรอบของกฎหมายทั้งกฎหมายแม่บทและกฎหมายลำดับรอง ซึ่งจะมีการตรากฎหมายลำดับรองกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตและการปฏิบัติการอื่นตามกฎหมาย โดยจะกำหนดกระบวนการ ขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตให้สอดคล้องกับหลักการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ และมีการเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์ได้ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่อนุญาต ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชน

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการ

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดแบ่งโทษออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

(๑) กำหนดโทษอาญาสำหรับการกระทำความผิดฐานผู้ใดประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือประกอบกิจการค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยเหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญาสำหรับฐานความผิดนี้ เนื่องจากกิจการค้าของเก่าเป็นกิจการที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม การกำหนดให้ต้องขอรับใบอนุญาตจึงเป็นมาตรการควบคุมการประกอบกิจการที่สำคัญและเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การมีเจตนาฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าวจึงมีลักษณะร้ายแรงที่สมควรลงโทษให้หนักกว่าโทษทางปกครองซึ่งเป็นการลงโทษที่ไม่ได้สัดส่วนกัน จึงสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวมีโทษอาญา ซึ่งการกำหนดโทษอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล โดยบทลงโทษจะมีลักษณะเป็นการป้องกันหรือข่มขู่ยังมีให้ผู้ถูกลงโทษหรือบุคคลอื่นในสังคมกระทำความผิดขึ้นมาใหม่ อัตราโทษจึงไม่มีความรุนแรง แต่จะกำหนดอยู่บนหลักการที่ว่าให้การลงโทษมีผลเป็นการยับยั้งซึ่งใจมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

(๒) กำหนดให้ใช้โทษทางปกครองแทนโทษอาญากรณีผู้รับใบอนุญาตมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากไม่ได้เป็นการกระทำที่เป็นความผิดร้ายแรงต่อชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สินของบุคคล

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

เนื่องจากกิจการค้าของเก่าเป็นกิจการที่อาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีการกำหนดให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาออกใบอนุญาตหรือดำเนินกิจการทางปกครองอื่นใดได้ แต่เจ้าหน้าที่จะต้องใช้อำนาจนั้นเฉพาะตามกรอบที่กฎหมายบัญญัติให้กระทำได้

ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น รวมถึงต้องกระทำการภายใต้หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครองและหลักความพอสมควรแก่เหตุ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(.....)

อธิบดีกรมการปกครอง

มีนาคม ๒๕๖๔

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔

โทร. ๐-๒๓๕๖-๙๖๔๓ (นายวรรณษา)

อีเมล wattana.mahakeeta@gmail.com

สำหรับรับฟังความคิดเห็น